

תת"ע 3600/02/22 - אסצ'לו ראובן נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 3600-02-22 מדינת ישראל נ' ראובן
תיק חיצוני: 14217001131

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	אסצ'לו ראובן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
החלטה	

לפני טענות מקדמיות שהעלתה ההגנה עוד טרם ישיבת הקראה ראשונה בתיק.

ואלה העובדות הצריכות לענין:

כנגד הנאשם הוגש ביום 8.2.22 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב במקום ציבורי בהיותו שיכור, בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א)(3) וסעיף 39א לפקודה, ותקנה 169א(1) לתקנות התעבורה.

על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 13.1.22 יום ה' בשעה 23:38 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג דייהטסו מ.ר. 2915662 ברחוב האומן חדרה לפני תחנת דלק סונול ממזרח למערב, בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 411 מיקרוגרם, העולה על ריכוז של 240 מיקרוגרם שנקבע בתקנות.

טרם ישיבת הקראה שנקבעה ליום 24.3.22, הגיש ב"כ הנאשם בכתב 'טענות מקדמיות'.

על פי הנטען, כתב אישום נמסר לנאשם בשטח, ואינו תואם לכתב האישום שהוגש לבית המשפט, ולא נמסר לנאשם על ידי בית המשפט, בניגוד לסעיף 95 לחוק סדר הדין הפלילי; וכי נפל פגם או פסול בכתב האישום, מן הטעם שבניגוד לסעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי, לא פורטו ברשימת עדי התביעה שמם של עורכי התע"צ ותעודת בלון ות. קונסולרי, ולא פורט בכתב האישום סוג מכשיר המדידה, ולא פורטו בהוראות החוק הפרסומים אודות מכשיר המדידה ברשומות.

ב"כ המאשימה ביקשה בדיון לדחות את טענות ההגנה, ולקבוע כי אין כל פסול או פגם בכתב האישום. נטען, כי מדובר בכתב אישום שמנוסח בצורה ראויה; השוטר הוא זה שנותן הזמנה לדין לנהג בשטח ותובע בוחן את הדו"ח ואת הראיות

בתיק ומגיש כתב האישום, לאחר שהוא ניסח אותו בהתאם להוראות החוק; כי הפסיקה לא מחייבת לרשום את שמם של עורכי התע"צ, וכי בהמשך הדיון תעמיד להגנה מי הם העורכים ואת כל התעצים שנדרשים, וכי תעודת הבלון הוכרה בפסיקה כרשומה מוסדית שניתן להגישה שלא באמצעות עורכה; כי סוג ומספר המכשיר יתבררו בהליך העיקרי, ואין זה חלק מיסודות העבירה, שהם נהיגה ברכב במקום ציבורי בשכרות; וכי מכשיר הינשוף שבאמצעותו בוצעה לנהג הבדיקה הוכר בפסיקת בתי המשפט כמכשיר אשר באמצעותו ניתן לבסס הרשעה בשכרות.

דין

מכתב האישום עולה, כי העבירה שמיוחסת לנאשם הינה עבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיפים 62(3), 64ב(א)(3) וסעיף 39א לפקודת התעבורה ותקנה 169א(1) לתקנות התעבורה; וברור מקריאת התיאור המילולי בכתב האישום, כי השכרות המיוחסת לנאשם נובעת מכך שבדגימת אויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 411 מיקרוגרם, העולה על ריכוז של 240 מיקרוגרם שנקבע בתקנות.

האופן בו תוכח העבירה - סוג ומספר מכשיר המדידה, אינו חלק הכרחי מיסודות העבירה שחובה לציין בעובדות כתב האישום.

באשר לשמם של עורכי התע"צ תקינות וכיול, ת. בלון, ת. קונסולרי - אלה הוכרו בפסיקה כראיות קבילות ללא צורך בעדות בבית המשפט; ואינני סבורה כי יש הכרח בפירוט שמות עורכי התעודות, או כי יגרם לנאשם עיוות דין כתוצאה מאי-פירוט שמות עורכיהן; ובלבד, כמובן, שתינתן להגנה הזכות לעיין בהם ולהעתיקם; וההגנה תהא רשאית לבקש לזמנם לחקירה, בהתאם לדין.

באשר לפרסומים ברשומות לבחינת חוקיות מכשיר המדידה - טענותיו של ב"כ הנאשם, לענין פרסום/אי פרסום ברשומות לאישור מכשיר הינשוף, נוגעות למשקלה הראייתי של תוצאת הבדיקה, ואינן בגדר טענות מקדמיות; והמקום לבירורן הינו במסגרת המשפט גופו; ודין להשמע במסגרת שמיעת הראיות בתיק.

בהקשר זה יצוין, כי על פי פסיקת בית המשפט העליון, למכשיר ה"ינשוף" עומדת כיום חזקת תקינות, לאחר שעמד בבדיקות התקופתיות ובבדיקת הכיול, עובר לשימוש בו; ובית משפט זה לא ישמע מחדש ראיות לעניין הטענות שכבר נדונו בהקשר זה בפסיקה.

כך גם אינני סבורה, כי יש בטענה שכתב האישום לא נמסר לנאשם על ידי בית המשפט, אלא נמסרה הזמנה לדין על ידי שוטר בשטח, משום פגם מהותי בשלב זה, שעה שמטיעוני הסניגור בפני עולה, כי נודע לנאשם על כתב האישום שהוגש ותוכנו, ונשמרה הזכות המהותית של הנאשם לדעת על מה הוא מואשם, ולהבטיח שהוא יוכל להתכונן ולהגיב על האישומים נגדו, בטרם נשמעה תשובתו לאישום.

וראו עפ"ת (מחוזי חי') 23805-12-15 מאיר שלומית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.03.2016):

"הטענות לפגמים ולבטלות כתב האישום - המערערת טוענת כי אין להזמנות לדין שהוגשו כל נפקות משפטית משאינם עונים על דרישות החוק ומהווים הם אך עבודת הכנה לכתב האישום שהוגש והנושא תאריך 25.3.15. בתאריך

זה עברו למעלה מ-4 חודשים וזאת בניגוד לסעיף 225א(1)(1) לחוק.

עיינתי היטב בטענות המערערת ובחנתי אותם וסבורה אני, כי אין בפגמים הנטענים בכדי להביא לביטול כתב האישום. המערערת קיבלה שתי הזמנות לדין וגם אם כתב האישום אינו זהה להזמנות, אין בשוני (שם העד וכתובתו) בכדי להביא למסקנה כי כתב האישום מבטל את ההזמנות הקודמות ואינו מהווה חלק מהן או כי אלו היוו אך עבודות הכנה לכתב האישום שיוגש. ההזמנות כללו מועדי דיונים ועל המערערת היה להתייבב לדיונים אלו ולהעלות טענותיה כנגד המסמכים, אך בחרה שלא לעשות כן, כאשר אין בפניי טענה כי בחירתה זו נבעה כתוצאה מסברתה, כי למסמכים אלו אין נפקות משפטית. דברים אלו נכונים גם לגבי העדר החתימה, אשר בנסיבות תיק זה מהווה פגם טכני שאינו מביא בהכרח לבטלות ההחלטה (רעפ 4624/13 **רוסלן קוזניצוב נ' מדינת ישראל** (27.08.2013)).

סיכומי של דבר, אני סבורה כי לא נפל פגם או פסול בכתב האישום, וודאי לא ברמה אשר עלולה לגרום לנאשם עיוות דין, ואשר על כן אני דוחה את הטענות המקדמיות.

נקבע להקראה ליום 22.6.22 בשעה 10.00, ובמועד זה תשמע תשובת הנאשם לאישום.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

ב"כ הנאשם ידאג להתייבבות הנאשם לדין. התייבבות הנאשם חובה.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשפ"ב, 26 מאי 2022, בהעדר הצדדים.